

Ensemble Koegras-Anna Paulownapolder

Aardkundige waarden Koegras-Anna Paulownapolder

Dit ensemble is een voormalig veengebied dat in de late middeleeuwen geheel is weggeslagen. Wat achterbleef was een zogeheten washover-vlakte. Deze washovers drongen binnen vanuit het westen en noorden. De vlakte bleef bestaan totdat de Zijpe- en Hazepolder in 1597 ingepolderd werd. Menselijk handelen heeft hier een sterke invloed gehad op de bodemontwikkeling (inklinking).

De kust bestaat voornamelijk uit een smalle gordel van jonge duinen in het zuiden, die naar het noorden steeds breder wordt en loopt van Petten tot Den Helder. Daarachter ligt een aandijkingenlandschap dat in verschillende perioden is ingepolderd vanuit West-Friesland en de kustduingebieden. De bodems bestaan hier voornamelijk uit zeeklei en zand. In het noordelijk deel komen veenafzettingen voor van ongeveer 4000 jaar oud.

Het ensemble, een aandijkingenlandschap met oud cultuurlandschap, bestaat uit de drie polders Koegras, Anna Paulownapolder en Wieringerwaard. In de zestiende eeuw was dit een waddegebied met kwelders, erosiegeulen en kreeksystemen. Relicten van de geulen en kreeksystemen uit die tijd zijn nu nog goed zichtbaar in het landschap. Een mooi voorbeeld is het systeem van de Lage en Hoge Oude Veer in de Anna Paulownapolder.

Cultuurhistorische en aardkundige bijzonderheden

Bij Den Helder bestaat de kuststrook uit een gevarieerd breed oud duingebied (de Grafelijkheidsduinen en de Donkere Duinen) dat ooit deel uitmaakte van het voormalige Waddeneiland Huisduinen, reeds gevormd in de middeleeuwen tussen de zeegaten van het Marsdiep en het Heerdiep.

Ook bijzonder zijn de her en der verspreid liggende restduintjes, zoals De Nollen bij Den Helder. Dit zijn stille getuigen van een oud duinlandschap dat door menselijk ingrijpen volledig verdwenen is.

Meer informatie over aardkundig erfgoed in Noord-Holland vindt u [hier](#).